

ת"ד 9617/04/21 - מדינת ישראל נגד איאס סמארה

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 9617-04-21 מדינת ישראל נ' סמארה

בפני כבוד השופטת צפורה משה	המאשימה
מדינת ישראל	נגד
איאס סמארה	הנאשם
ע"י ב"כ, עוה"ד אמיר מסארווה	

גזר דין

(ההדגשות כאן ולאורך גזר הדין שלי - צ.מ.)

פקודת התעבורה {נ"ח} תשכ"א - 1961, להלן: "פקודת התעבורה"

תקנות התעבורה תשכ"א - 1961, להלן: "תקנות התעבורה".

חוק העונשין, התשל"ז - 1977, להלן: "חוק העונשין".

כתב האישום:

כתב האישום, נושא תאריך מיום 12.4.21 תוקן ביום 8.9.22 (סומן במ/1) ייקרא להלן:

"כתב האישום".

ביום 6.10.22 הודה הנאשם והורשע במיוחס לו בכתב האישום, שעניינו גרימת תאונת דרכים, אשר ארעה במעבר חצייה ואשר תוצאותיה חבלות של ממש להולך הרגל המעורב, בדמות שבר באף ושברים בצלעות אשר הצריכו אשפוז, הכל כמפורט בכתב האישום.

בפרק א. לכתב האישום - פרק העובדות, נטען כי:

בתאריך 31.1.21, בשעה 21:20 לערך, נהג הנאשם רכב מסחרי תוצרת מרצדס מספר 54164701 ברחוב ויצמן בעיר גבעתיים, מכיוון דרום לצפון והתקרב לצומת עם רחוב צה"ל (להלן: "הצומת").

עמוד 1

ברחוב צה"ל, סמוך לצומת הנ"ל, מסומן לרוחב הכביש מעבר חצייה להולכי רגל ומוצבים בו תמרור 306 (תן זכות קדימה להולכי הרגל החוצים) ותמרור 707 אור צהוב מהבהב.

אותה שעה, החל הולך הרגל, מר אלטהולץ הרש (יליד 1922) לחצות את מעבר החצייה הנ"ל, מכיוון מזרח למערב, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם. (להלן: "הולך הרגל").

הנאשם נהג בקלות ראש ובמהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא אפשר להולך הרגל להשלים את חציית הכביש בבטחה, המשיך בנסיעה, סטה שמאלה על אי תנועה ופגע בהולך הרגל עם הפינה הימנית הקדמית של רכבו בהיותו על מעבר החצייה.

כתוצאה מהתאונה, **נחבל הולך הרגל בגופו ונגרמו לו חבלות של ממש**, בדמות שבר ללא תזוזה באף, שברים בצלעות ואושפז בבית החולים למשך 5 ימים.

בפרק ב. לכתב האישום - הוראות החיקוק, יוחסו לנאשם העבירות הבאות:

אי מתן אפשרות להולך רגל, להשלים מעבר חצייה בבטחה, בניגוד לתקנה 67 א לתקנות התעבורה סעיף 5428.

נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה סמל סעיף 7137 ביחד עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה, סמל סעיף 2029.

גרימת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה, סמל סעיף 9923.

התנהגות הגורמת נזק, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, סמל סעיף 2425.

נהיגה במהירות בלתי סבירה, בניגוד לתקנה 51 לתקנות התעבורה, סמל סעיף 2569.

שלב ההקראה וכפירת הנאשם:

ביום 8.9.22 במסגרת דיון ההקראה, הודה הנאשם בנהיגה בזמן ובמקום ובתוצאות התאונה, אך כפר באחריותו לתאונה.

התיק נקבע לשמיעת ראיות.

הודאת הנאשם והכרעת הדין:

בדיון שהתקיים ביום 6.10.22 חזר בו הנאשם מכפירתו באשמה, הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום.

הנאשם:

הנאשם כבן 23, רווק, עובד כשליח בחברת שופרסל, נוהג משנת 2019, לחובתו 5 הרשעות קודמות. בשנת 2019 הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. יתר העבירות מסוג ברירת משפט. אין תאונת דרכים בעברו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש:

ביום 28.11.22 נשמעו הטיעונים לעונש.

טיעוני המאשימה:

(ראה עמ' 7-8 לפרוטוקול)

ראיות לעונש:

גיליון הרשעות תעבורה של הנאשם - הוגש וסומן **ת/1**.

לטענת המאשימה, עסקין במי שהורשע בגרימת תאונת דרכים, תוך שהוא נוהג בקלות ראש ופוגע בהולך רגל על מעבר חציה.

להולך הרגל, הנפגע, נגרמו נזקים רבים וחבלות של ממש, מפנה לסעיף 5 לעובדות כתב האישום.

הנאשם נוהג משנת 2019, לחובתו 4 הרשעות קודמות, בשנת 2019 הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה אשר בגינה הושתה עליו בין יתר רכיבי הענישה, פסילת רישיון על תנאי בת 3 חודשים אותה, מבקשת המאשימה להפעיל במצטבר לכל פסילה אחרת שתיגזר.

מדובר בתיק חמור במסגרתו פגע הנאשם בהולך רגל מבוגר, הנאשם בעל וותק נהיגה קצר ועברו התעבורתי מכביד ולפיכך יש להחמיר בענישה כלפיו.

מתחם הענישה ההולם בתיק זה לטענת המאשימה:

ב"כ המאשימה המלומדת, הפנתה בטיעוניה לפסק דין תומך:

תיק ת"ד (תעבורה חי') 8733-06-15 מדינת ישראל נ' יהושע הלוי (נבו 18.02.2016) **הוגש וסומן ת/2**.

לטענתה, המתחם שנקבע שם, הוא המתחם החל כאשר מדובר בחבלות מסוג שברים.

בפרשת הלוי הנ"ל, נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בגרימת תאונת דרכים בה פגע בהולכת רגל עת חצתה את הכביש במעבר חציה.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלות של ממש, בדמות שברים בשני ברכיה, ונזקקה אף לניתוחים.

בין הצדדים גובש הסדר טיעון אותו אשר אומץ על ידי בית המשפט, זאת בהתחשב, בין היתר, בעברו התעבורתי של הנאשם כאשר לחובתו 43 הרשעות קודמות, בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, ובעיקר בשל העובדה "שהנאשם הפגין התנהגות מוסרית מן המעלה הראשונה שעה שקיבל מיד אחריות על התאונה, ליווה את הנפגעת, ביקר אותה בסמוך לאחר קרות התאונה.

על הנאשם נגזרו פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 11 חודשים, פסילה על תנאי בת 5 חודשים למשך 3 שנים, 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 2,000 ₪.

העונש המתאים לנאשם בתיק זה לטענת המאשימה:

לאור נסיבות כתב האישום ותוצאות התאונה בתיק שלפנינו, עותרת המאשימה להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

פסילה בפועל שלא תפחת מ - 12 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט, תוך שהיא מציינת כי הנאשם ריצה פסילה מנהלית בת 60 ימים.

טיעוני ההגנה לעונש:

(ראה עמ' 8-10 לפרוטוקול)

ראיות לעונש:

מטעם ההגנה העיד הנאשם ומסר כי הינו בן 23 עובד בשופרסל, הביע חרטה ועתר להתחשבות בית המשפט.

טיעוני ההגנה:

בטיעוני לעונש, עתר הסניגור המלומד לענישה מקלה יותר, באופן משמעותי מהעונש לו עתרה המאשימה.

לדבריו, הנאשם לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה, חסך את הצורך בהעדת נפגע העבירה, הולך הרגל המבוגר וחסך מזמנו של בית המשפט ויש לזקוף זאת לזכות הנאשם.

עסקין בתאונה משנת 2021, הנאשם יליד 1999, נוהג משנת 2019 ואין בעברו אירוע דומה.

העבירה בגינה קיבל הנאשם פסילה על תנאי בת 3 חודשים נעברה בשנת 2018, בטרם הוציא רישיון נהיגה ומאז הספיק להוציא רישיון נהיגה, ולמעשה מיום שנעברה חלפו כמעט 3 שנים.

הנאשם רווק, עובד כשליח בחברת שופרסל, זקוק לרישיון הנהיגה לפרנסתו.

הנאשם הפנים את חומרת העבירה, ריצה 60 ימי פסילה מנהלית ולא הגיש כל בקשה לביטולם או לקיצורם.

מתחם הענישה ההולם לשיטת ההגנה לנוכח רמת הרשלנות ותוצאות התאונה:

באשר לרכיב הפסילה בפועל:

המתחם נע בין 3-8 חודשי פסילה בפועל.

העונש המתאים לנאשם בנסיבות תיק זה לשיטת ההגנה:

פסילה בפועל בת 8 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה המנהלית אותם ריצה הנאשם, תוך הפעלת הפסילה על תנאי מהרשעה מספר 2 (צ"ל: "הרשעה מס' 4" -צ.מ.) וזאת בחופף.

לטענת ההגנה, אין מקום בנסיבות תיק זה להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי.

הסניגור המלומד תמך טיעוניו בשני פסקי דין, **הוגשו וסומנו נ/1 ו-נ/2**.

כך למשל, פסק הדין בעפ"ת 2039-09-15 בעניין מיכאל טשסלי נ' מ"י שניתן על ידי כב' השו' רענן בן יוסף (מחוזי ת"א) ביום 17.9.15 - נ/1.

בתיק זה נידון ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בגין נהיגה רשלנית עת שפגע בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש בסמוך למעבר חציה, וכתוצאה מכך גרם לה לחבלות של ממש, בין היתר חבלת ראש, חתך בקרקפת, שבר בזיז ושברים נוספים בהם שבר באגן.

בית המשפט קמא, קבע כי להולכת הרגל הייתה רשלנות תורמת, בשל כך שחצתה את הכביש שלא במעבר חציה ובמרחק ניכר ממנו, כשהיא משוחחת במכשיר טלפון הנייד שלה ואיננה נותנת ליבה לדרך, ואולם לא היה בכך כדי לנתק את הקשר הסיבתי בין קרות התאונה לבין רשלנותו של הנאשם שלא הבחין בה כלל עד להתרחשות התאונה.

על הנאשם הושת עונש מינימום של 3 חודשי פסילה בפועל, פסילה מותנת וקנס בסך 1,800 ₪.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת דינו הנכונה והמבוססת של ביהמ"ש קמא, כלשונו.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא. רע"פ 7195/15.

כמו כן הפנה לתיק ת"ד (תעבורה ב"ש) 2130-12-18 מדינת ישראל נ' זקלין חיים - נ/2 :

בתיק זה נידון עניינה של נאשמת, אשר הורשעה על פי הודאתה, בכך שגרמה לתאונת דרכים עת פגעה עם רכבה בהולכת רגל מבוגרת אשר חצתה את הכביש במעבר חציה, וגרמה לה חבלות של ממש בדמות שבר בעצם האגן.

בית המשפט לתעבורה פסק, כי מתחם הענישה הראוי בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד 8 חודשים.

מצד אחד, פגיעה בהולך רגל על מעבר חציה וגרימת חבלות של ממש מצדיקים ענישה מוחשית הכוללת פסילה בפועל לתקופה משמעותית ומצד שני, כשמדובר בנהגת זהירה וותיק כדוגמת הנאשמת, לא כל רשלנות רגעית צריכה להצדיק את פסילתה לתקופה ארוכה, ובהינתן שבאישה מבוגרת ונכה עסקינן, די בפסילה המאפיינת את חלקו הנמוך של המתחם, אגב החמרה ברכיבי ענישה שהם צופי פני עתיד.

לפיכך נקבע כי יש להטיל על הנאשמת פסילת רישיון למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

דין והכרעה:

בתיקון 113 לחוק העונשין נקבע עיקרון ההלימה המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את העונש.

עקרון זה, קובע קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה נסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש

המוטל.

בהתאם לתיקון לחוק העונשין ולפסיקה שהתוותה לאחריו, נקבע לצורך כך הליך תלת שלבי:

ראה ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י, סו(2) 772 (2013); ע"פ 2918/13 אחמד דבס נ' מ"י (נבו 18.07.2013):

על בית המשפט לעבור 3 שלבים כמפורט בסעיף 40ג. לתיקון 113 לחוק העונשין:

בשלב הראשון :

קביעת מתחם העונש ההולם לתיק שבפניו, ובתוך כך התחשבות בערכים החברתיים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה/ות, **כמפורט בסעיף 40ט. לתיקון 113 לחוק העונשין**, והכל תוך מתן בכורה לעקרון ההלימה בענישה.

בשלב השני :

על בית המשפט מוטל לבחון קיומם של חריגים, **שיקולי שיקום או הרתעה** המצדיקים סטייה מהמתחם ההולם שנקבע לקולא או לחומרא, **כמפורט בסעיפים 40ד-ז. לתיקון 113 לחוק העונשין**.

בשלב השלישי :

קביעת העונש המתאים לנאשם שבפניו, ובמידה שאין מקום לחרוג מהמתחם ההולם שקבע ייעשה הדבר בתוך המתחם ההולם, וזאת בהתחשב בין היתר בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, **כמפורט בסעיף 40יא. לתיקון 113 לחוק העונשין**.

ומן הכלל אל הפרט בעניינו:

מתחם העונש ההולם:

על פי סעיף 40ג. (א) **לתיקון 113 לחוק העונשין**, הרי שאף שמדובר במספר עבירות **בפניו אירוע אחד** ולפיכך יש בדעתי לקבוע **מתחם ענישה אחד** ההולם את האירוע כולו נשוא כתב האישום.

הערכים החברתיים אשר נפגעו:

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הוא הגנה על שלמות גופו, נפשו, וביטחונו של ציבור משתמשי הדרך.

במקרה שלפנינו, עסקין בפגיעה בהולך רגל אשר חצה את הכביש **במעבר חצייה, מקום מבטחו ומבצרו של הולך הרגל**, ואשר כתוצאה ממנה נגרמה לו חבלה של ממש בדמות שברים באף ובצלעות, כמפורט בכתב האישום, אשר הצריכו אשפוז וטיפול רפואי.

חובת הצפיית הראויה, לה יש לצפות מהנהוג ברכב המתקרב למעבר חצייה, נדונה בהרחבה בע"פ 8827/01 ישראל שטרייזנט נ' מדינת ישראל מפי כב' השופט מ' חשין:

"הסדר החברתי ושיטת המשפט מניחים כי השכל הישר ידריך נהגים בנהיגתם, לצפייה אימתית צפויה סכנה לעוברי דרך; וכך, משיעמדו על קיומה של סכנה ינקטו הנהגים אמצעי זהירות מוגברים במקום שתנאי הדרך מחייבים כי כך יעשו. עם זאת, לעיתים בוחר המחוקק שלא להותיר עניין זה לשיקול דעתו של הנהג, ורואה הוא לנכון להכתיב כללי התנהגות שהכל חייבים לציית להם. כללים מן הסוג הזה נקבעו גם ביחס להתנהגות הנדרשת מנהג רכב בהגיעו למעבר חצייה. וכך, למשל, קובעת תקנה 52 לתקנות התעבורה... מוסיפה ומורה אותנו תקנה 67(א) לאותן תקנות... מתקין התקנות צפה אפוא סכנה האורבת להולכי-רגל במעברי חצייה, ועל-כן מצא להטיל על נהג הרכב חובה להאט את מהירות נסיעתו, ועל-פי הנדרש אף לעצור את רכבו, כדי לאפשר להולכי רגל להשלים בבטחה חצייתו של מעבר חצייה". הלכה פסוקה היא כי מעבר חצייה הנו מקום מבטחו של הולך הרגל ועל נהג לנקוט במשנה זהירות, בהתקרבו למעבר חצייה".

יפים לעניין זה גם דבריו של כב' השופט נ. הנדל בע"פ (מחוזי באר שבע) 7291/05 ביטון מרדכי נ' מדינת ישראל (נבו 10.05.2006):

"כלל גדול הוא שמעבר החצייה הינו מבטחו של הולך הרגל. מקום זה הינו שטחו ועומד ברשותו. הטעם בדבר כולל פן חיובי ופן שלילי. הפן החיובי נועד לעודד הולכי רגל לחצות את הכביש במעבר חצייה. הפן השלילי הינו איתות להולכי רגל שאל יחצו את הכביש במקום אחר. אין הדבר אומר שישנה אחריות אבסולוטית לנהג הפוגע בהולך רגל במעבר חצייה. בדינמיקה של הכביש האפשרויות רבות ומגוונות ביותר. יחד עם זאת, חלה על הנהג אחריות מוגברת כלפי הולך רגל במעבר חצייה. אחריות זו באה לידי ביטוי בדרישה מהנהג לבחון את צעדיו היטב טרם הגיעו למעבר חצייה. כך קובע השכל הישר, כך קובע הדין וכך קובעת הפסיקה. התנגשות שבין רכב לבין ייצור אנוש לאו תחרות פיזית. תוצאתה רק מדגימה עד כמה רכב מסוגל להוות כלי קטלני."

כמו כן, ראו: ע"פ (מחוזי ת"א) 41207-04-15 מיכאל ברשידוב נ' מדינת ישראל (נבו 22.06.2015); רע"פ 19/22 שיר אייזיק נ' מדינת ישראל (נבו 10.01.2022)

יש ליתן משקל גם לנזק הכספי, הנגרם כתוצאה מתאונות דרכים על כל רבדיו.

בית המשפט העליון קבע לא אחת, ובשורה ארוכה של פסקי דין כי יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים על אלה הפוגעים בבטיחות בדרכים ובנהיגה רשלנית ואשר גרמו לתאונות דרכים תוך סיכון חיי אדם והדברים ברורים מאליהם.

כך למשל מפנה לדבריהנשיאה כתוארה דאז, כב' השו' נאור ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מידי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים. לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקרבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

נוכח סבלו של המעורב, ניתן לומר כי ערך השמירה על ביטחון שלום הציבור נפגע.

לצד הערכים החברתיים אשר נפגעו, יש לבחון מדיניות הענישה הנוהגת, נסיבות קרות התאונה, רמת הרשלנות של הנאשם לצד תוצאות התאונה.

מדיניות הענישה הנוהגת:

מדיניות הענישה בעבירות המיוחסות לנאשם, **הינה נגזרת של רף הרשלנות המיוחס לו, נסיבות קרות התאונה כמו גם תוצאות התאונה וזאת על פי מדרג החבלות.**

משכך, ועל מנת שניתן יהיה להגיע לתוצאה הצודקת וההוגנת באיזון בין כל האינטרסים העומדים לדיון, הן הציבורי והן הפרטי של הנאשם העומד לדיון, **סבורני כי על בית המשפט מוטלת החובה לבדוק את מדיניות הענישה צמוד ככל האפשר לנסיבות כתב האישום שבפניו.**

מדיניות הענישה בעבירות תאונות דרכים משתנה מתיק לתיק על פי נסיבותיו, לכך גם מתווספים בסופו של יום, שיקולים נוספים כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין, אשר אינם קשורים בנסיבות כתב האישום, כגון הודאת הנאשם, עברו התעבורתי של הנידון, נסיבותיו האישיות, שיקולי שיקום ועוד.

מדיניות זו, יש ולעיתים נעה בין עונשים מסוג של"צ, דרך מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל גם מאחורי סורג ובריח, ופסילה בפועל הנעה בין 3 חודשי פסילה מינימלית, הקבועה בחוק ועד פסילה ארוכה המגיעה לעיתים עד מספר שנים, ולעיתים הענישה מקלה יותר ואינה כוללת רכיב של מאסר או של"צ כלל אלא רכיב פסילה בפועל בלבד לצד ענישה נלווית וזאת נוכח נסיבות התאונה ובכללן רמת הרשלנות של הנהג המעורב, כמו גם תוצאות התאונה.

מפנה לנאמר בגזר הדין בתיק ת"ד 1770-05-21 מ"י נ' ידי אשר ניתן על ידי מותב זה ביום 14.11.22 ולפסיקה המאוזכרת שם.

ובאשר לפסיקה המתאימה יותר לנסיבות תיק זה מפנה לפסיקה הבאה:

ת"ד (תעבורה תל אביב-יפו) 1770-05-21 מדינת ישראל נ' ירין ידי (נבו 14.11.2022)

בתיק זה נידון נאשם אשר נהג בקלות ראש, בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא הבחין מבעוד מועד בהולך הרגל אשר חצה את הכביש במעבר החצייה, ופגע בהולך הרגל בחזקה וכתוצאה מהתאונה, נחבל הולך הרגל חבלות של ממש, בדמות שברים מרובים, חבלה פנימית עם דימום בטחול וחבלת ראש.

ביהמ"ש גזר על הנאשם את העונשים הבאים:

פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים בפועל, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית אותם ריצה הנאשם, פסילה על תנאי לתקופה של 5 חודשים, וזאת למשך 3 שנים, מאסר על תנאי בן 4 חודשים, למשך 3 שנים, וצו לביצוע 150 שעות של"צ וזאת במשך שנה.

עפ"ת 34241-04-11 מ"י נ' דבש:

בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של נאשם והעמיד אותו על פסילה למשך 9 חודשים במקום שלושה. באותו מקרה הנאשם פגע בעגלת תינוקת במעבר החצייה, התינוקת נפלה על הכביש ונחבלה בראשה.

בתיק 4185-10-17 מדינת ישראל נ' גוטליב:

גזר הדין בתיק זה ניתן על ידי מותב זה ובו נידונה נאשמת בת 86, אשר גרמה לתאונת דרכים בה נפגעו שתי הולכות רגל, חבלות של ממש.

בגזר הדין, נקבע מתחם ענישה אשר נע בין של"צ ועד מאסר בפועל בעבודות שירות,

ובאשר לרכיב הפסילה בפועל מתחם אשר נע בין 8-20 חודשי פסילה בפועל, זאת לצד ענישה נלווית.

בסופו של יום בשל נסיבותיה האישיות של הנאשמת, היותה אלמנה בת 86 וניצולת שואה, נמנע בית המשפט מהשתתף של"צ או מאסר כפי שטענה לו המאשימה, והסתפק ברכיבי ענישה הכוללים מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים, אשר יחול על עבירות גרימת תאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלה של ממש ו/או נהיגה בזמן פסילה, פסילה בפועל בת 16 חודשים בניכוי 2 חודשי הפסילה המנהלית אותם ריצתה הנאשמת, פסילה על תנאי 12 חודשים למשך 3 שנים, זאת לצד ענישה נלווית.

ההגנה הגישה ערעור על גזר הדין, לבית המשפט המחוזי בתל אביב, אשר נדון בעפ"ת 11554-12-20.

בית המשפט המחוזי, בפסק דינו של כב' השו' רענן בן יוסף, הקל בעונשה של הנאשמת תוך פירוט הנסיבות המאפשרות זאת כמפורט בסעיף 40יא. לתיקון 113 לחוק העונשין ובכלל זה, נסיבותיה האישיות, הודאת הנאשמת, חלוף הזמן והעובדה כי התאונה התרחשה אחרי שנודע לה כי אובחנה אצל בעלה מחלת הסרטן ממנה נפטר מאוחר יותר.

ההגנה הסכימה, כי מתחם הענישה באשר לרכיב הפסילה בפועל, אותו קבע בית משפט קמא, הינו נכון ובית המשפט לערעורים לא התערב בקביעה זו והותירה על כנה.

יחד עם זאת, קבע כי על אף שלא הושת על הנאשמת רכיב מאסר, אין בכך כדי למנוע מיקום רכיב הפסילה בפועל ברף התחתון, והעמדתו על 8 חודשי פסילה בפועל בלבד.

עוד הקל בית המשפט המחוזי בעונשה של הנאשמת, בכך שהפחית את עונש המאסר על תנאי ל - 6 חודשים בלבד ובאשר לרכיב המאסר על תנאי, קבע, כי זה יחול רק על עבירות של נהיגה בפסילה.

עפ"ת 30822-01-13 אבידן יעקב נ' מדינת ישראל:

בתיק זה הנאשם הורשע בנהיגה בחוסר זהירות ובגרימת תאונה, אשר תוצאותיה חבלות של ממש כאשר חמישה אנשים נחבלו, שניים מהם קשה ואחת מהן אף נזקקה לניתוח וקיבוע שבר.

בית משפט קמא גזר על הנאשם פסילה בפועל בת 8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בהיות העונש מצוי במתחם הענישה.

רע"פ 1420/13 איגור זורקובסקי נ' מ"י:

בתיק זה נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.

רע"פ 177/22 נגיד סוילם נ' מדינת ישראל (נבו 12.01.2022) :

נאשם אשר גרם לתאונת דרכים, עת פגע בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש שלא במעבר החצייה,

לא נתן לה זכות קדימה וכן לא האט את רכבו. כתוצאה מהתאונה, נחבלה הנפגעת "חבלות של ממש"

ואושפזה בטיפול נמרץ למשך כעשרה ימים.

בגזר דינו, בגזר הדין, הושתו על הנאשם העונשים הבאים: פסילת רישיון נהיגה לתקופה של

5 חודשים; 3 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים; קנס בסך 1,500 ₪.

ערעור שהוגש למחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

פסיקה נוספת ראה:

ת"ד 12852-12-10 מדינת ישראל נ' אלבכרי (מיום 24.12.12) :

בתיק זה נגזר עונש של 4 חודשי פסילה בפועל למי שפגע בהולך רגל במעבר חצייה תוך שנקבעה קיומה של רשלנות תורמת להולך הרגל.

רע"פ 6918/02 אחיה נ' מדינת ישראל (מיום 22.8.02) :

בתיק זה אושר עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 4.5 חודשים למי שגרם חבלות של ממש להולך רגל על מעבר החצייה (שברים בכתף שמאל ובצלע שמאלית).

ת"ד 2914/07 מדינת ישראל נ' שמענוב (מיום 22.6.09) :

בתיק זה נגזר עונש בן 6 חודשי פסילה בפועל על מי שפגע בהולכת רגל על מעבר החצייה וגרם לה חבלות של ממש בדמות שבר מרוסק בכתף ושבר בברך.

ת"ד (תעבורה תל אביב-יפו) 10202-03-20 מדינת ישראל נ' צדוק אחול (נבו 04.01.2023) :

גזר הדין ניתן ע"י מותב זה ובו נידון נאשם אשר הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום, שעניינו גרימת תאונת דרכים אשר ארעה במעבר חצייה ואשר תוצאותיה חבלה של ממש בהולכת הרגל המעורבת, בדמות שבר אשר הצריך טיפול רפואי.

בית המשפט קבע כי **מדובר ברשלנות ברף הבינוני עד גבוה, וכי לא ניתן לאיין עד אפס משקלה של טענת ההגנה בדבר האחריות המוטלת גם על הולכת הרגל ששוחחה בטלפון במהלך חציית מעבר החצייה.**

בגזה"ד הושתו על הנאשם פסילת רישיון הנהיגה למשך 5 חודשים, פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪, זאת בין היתר גם נוכח נסיבות אישיות של הנאשם.

רע"פ 1871/22 ירון דנוך נ' מדינת ישראל (נבו 23.03.2022) :

בתיק זה נידון נאשם אשר פגע עם רכבו בהולכת רגל שחצתה את הכביש במעבר חצייה, ונגרמו לה חבלות של ממש - שבר באגן, שבר בצלע וחתך בקרקפת.

מעדות עדת ראיה שהעידה בפני בית המשפט עלה כי להולכת הרגל הייתה התנהגות "מוזרה" -

היתה "נסערת ויחפה", "היתה עסוקה בטלפון, ובקלות דעת ובפזיזות רבתי קפצה לכביש. ביהמ"ש גזר על הנאשם קנס בסך 2,000 ₪ 4 חודשי פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי בת 4 חודשים. ערעור שהוגש לביהמ"ש המחוזי ובקשת רשות ערעור לביהמ"ש העליון נדחו.

עפ"ת (מחוזי ת"א) 34990-06-15 אורנה רבקה טקל נ' מדינת ישראל (נבו 25.06.2015) :

בתיק זה נידונה נאשמת אשר גרמה לתאונת דרכים, עת פגעה בהולך רגל שחצה במעבר החצייה שכתוצאה מהתאונה נגרמו לו חבלות של ממש: שברים בצלעות ושבר בברך ימין.

בית משפט גזר את דינה של הנאשמת לקנס של 1,800 ₪, פסילה בפועל ל-10 חודשים ופסילה מותנית.

ואולם, בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נקבע כי בית המשפט קמא לא הקפיד לגזור את הדין על-פי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

עוד קבע כי קיימת רשלנות תורמת של הנפגע, וכי לא ניתן לומר שרשלנותה של המערערת גבוהה בצורה קיצונית מכיוון שהאיחור בתגובה על-פי דו"ח הבוחן היה 1.14 שניות, ולפיכך **הפסילה הופחתה ל-4 חודשים בלבד.**

נסיבות כתב האישום וקורות התאונה ותוצאותיה בתיק שבפנינו:

הנאשם הודה בגרם תאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלות של ממש להולך הרגל המעורב, וב - 5 עבירות שעניינן:

נהיגה בקלות ראש, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה.

רף רשלנות הנאשם:

רשלנות נסיבות התאונה, כפי שהן מתוארות בכתב האישום ובהן הודה הנאשם, מלמדות כי הנאשם פגע בהולך הרגל

במעבר החצייה מתומרר, נהג בקלות ראש ובמהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא אפשר להולך הרגל להשלים את החצייה בבטחה, סטה שמאלה על אי תנועה ופגע בהולך הרגל בהיותו על מעבר החצייה.

משכך, אני קובעת כי מדובר ברשלנות ברף בינוני עד גבוה.

באשר לתוצאות התאונה ומהות חבלות הגוף :

מדובר בהולך רגל, אשר נפגע חבלות של ממש, המתוארות בכתב האישום בדמות שבר ללא תזוזה באף ושברים בצלעות, אשר הצריכו אשפוז וטיפול רפואי.

על פניו מדובר בחבלות אשר יש להניח כי השפיעו ומשפיעות על חייו ואיכות חייו של המעורב, וביתר שאת, בשל גילו המתקדם.

ראיות לעונש לא נשמעו על ידי המעורב וגם לא על ידי עד אחר.

לאחר שעיינתי בנטען בכתב האישום, ולאור דיני הראיות והוראות החוק המחייבים, ובהיעדר נתונים אובייקטיביים נוספים בדבר מצבו, **אין לי אלא לפסוק על פי מה שהונח בפניי ולקבוע כי מדובר בחבלות ברף הנמוך עד בינוני.**

הגדרת המונח "חבלות של ממש" הינה הגדרה רחבה דייה ויש בה כדי להכיל מגוון רב של מצבי חבלה על פי חומרתם מהקל דרך הבינוני עובר לקשה, קשה ממש ואף קטלני.

מתחם הענישה ההולם בנסיבות תיק זה:

באשר לרכיב המאסר ורכיבי ענישה נלווים:

הוראות סעיף 62 לפקודת התעבורה קובעות מאסר עד שנתיים או **קנס כאמור** בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, נסיבות התאונה ובכלל זה רף רשלנות הנאשם ורמת החבלה של ממש, לא מצאתי לנכון לקבוע בתיק זה מתחם הכולל רכיב מאסר או של"צ.

באשר לרכיב הפסילה בפועל:

סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה קובע באשר לרכיב הפסילה בפועל, פסילה מינימלית בת שלושה חודשים, ואולם יש להדגיש כי מדובר בפסילה המינימום.

הנני קובעת כי מתחם הענישה בתיק זה הינו פסילה בפועל בין 5-8 חודשי פסילה בפועל, כל זאת, לצד רכיבי ענישה נלווים.

השלב השני: שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה:

בהתאם להוראות החוק והפסיקה המחייבת לא מצאתי כי יש שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם אותו קבעתי לעיל לא לקולא ולא לחומרא.

מדובר ברשימה סגורה אשר תנאיה אינם מתקיימים כאן, אם כי לנסיבות אלה יינתן משקל לא מבוטל בתוך המתחם ההולם.

לענין שיקולי שיקום בענישה מפנה לפסק הדין בענין פ"ל 4561-03-17 **בענין מ"י נ' סלמה**, אשר ניתן על ידי מותב זה ביום 19.12.17 ולפסיקה המאוזכרת שם.

השלב השלישי, העונש המתאים לנאשם בתיק זה:

נסיבות שאינן קשורות לעבירה ונסיבות נוספות: סעיפים 40 יא. ו - 40 יב. לתיקון 113 לחוק העונשין.

סעיף 40 יא. לתיקון 113 לחוק העונשין, מונה רשימת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהן רשאי בית המשפט להתחשב בגזרו את הדין, ואולם על פי **סעיף 40 יב. לתיקון 113 לחוק העונשין** המשלים אותו, נקבע כי אין ברשימה זו כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות.

כאמור, לא מצאתי לנכון לחרוג לקולא ממתחם הענישה אותו קבעתי, יחד עם זאת, אינני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשם את העונש לו עותרת המאשימה.

נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו התעבורתי, כמו גם לקיחת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי.

יפים לענין זה דברי בית המשפט בע"פ (ת"א) 71933/06 **קלגסבלד נ' מדינת ישראל** (8.2.07) לפיהם:

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות. לא הרי מי שמודה בתחילת ההליך, כהרי זה המנסה להרחיק מעצמו אחריות, מנהל הוכחות ומעלה כל טיעון אפשרי כדי לא

לשאת באחריות, ומורשע בסופו של הליך מייגע ולעתים ממושך.

המערער לא ניסה לדחות את הקץ... הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו. על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים, ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

כל אלה, ובמכלול האיזונים והשיקולים, ומבלי לזנוח את האינטרס הציבורי בענישה הולמת לראויים לכך, היה בהם כדי לשכנע אותי, כי אין מקום בנסיבות תיק זה להטיל על הנאשם פסילה בפועל לתקופה לה עותרת המאשימה.

הענישה הינה לעולם אינדיבידואלית, זאת כמובן מבלי לזנוח את האינטרס הציבורי או להקל ראש בסבלו של המעורב.

(ראה לעניין זה: רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.2.2006)).

עוד נתתי דעתי גם לעקרון ההדרגתיות בענישה, ראה לעניין זה האמור בתיק 89-11-20 מ"י נ' ניסים אבוחסירה אשר ניתן על ידי מותב זה (נבו 24.2.21) ולפסיקה המאוזכרת שם.

לאור האמור, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, תוצאותיהן, מדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם, עברו התעבורתי של הנאשם, כמו גם העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה ובתחשב בנסיבותיו האישיות, מצאתי לנכון **לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. קנס כספי בסך ₪ 2,500

הקנס ישולם ב-5 תשלומים, חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.2023 ואילך.

ניתן לשלם חוב מסוג קנס/ פיצוי/ הוצאות **כעבור שלושה ימים** מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

1. **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה:

www.eca.gov.il

2. **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי** (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

3. **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

לידיעתך: בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב.

למידע נוסף ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר 35592* או בטל' מספר 073-2055000.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים בפועל.

כמו כן, אני מורה בזאת על הפעלת פסילה על תנאי בת 3 חודשים על פי ההרשעה בתיק

תעבורה מס' 6219-04-18 מבית משפט לתעבורה בחדרה מיום 25.2.19 כך שחודשיים מתוכה

יופעלו במצטבר לפסילה אותה הטלתי בתיק זה והחודש הנותר יופעל בחופף.

סה"כ ירצה הנאשם, פסילה בפועל בת 8 חודשים, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית אותם ריצה, כך שנותרו לריצוי 6 חודשי פסילה בפועל, שמנינם מיום 28.11.2022.

אין צורך בהפקדה. תצהיר/חלף רישיון הנהיגה מופקד.

המזכירות תנפיק אישור הפקדה לנאשם

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי יחול על העבירות בהן הורשע ו/או אחת מן העבירות המנויות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.